

Duurzame Ontwikkeling en Weerbaarheid voor 15 dorpen in Benin

Water, Gezondheid en Hygiëne in tijden van de COVID-19 pandemie
Weerbaarheid tegen ziekte, ongelijkheid en huiselijk geweld

Eindrapport Contribute Foundation project in Kalale, Benin
samenwerking GAIN en de Contribute Foundation

Introductie

In de Agenda 2030 voor duurzame ontwikkeling hebben de Verenigde Naties een plan opgesteld voor vrede en welvaart voor mens en planeet, nu en in de toekomst. Dit plan concentreert zich op de 17 'Sustainable Development Goals' (SDG's), en is een dringende oproep tot actie door alle landen in een wereldwijd partnerschap. Ze erkennen dat "het beëindigen van armoede en andere ontberingen hand in hand moet gaan met strategieën die gezondheid en onderwijs verbeteren, ongelijkheid verminderen en economische groei stimuleren - en dat alles terwijl we klimaatverandering aanpakken en werken aan het behoud van onze oceanen en bossen".

Het jaar 2020 bracht extra uitdagingen met zich mee door de wereldwijde COVID-19 pandemie. Op 16 maart 2020 werd de eerste COVID-19-zaak in Benin bevestigd in de hoofdstad Porto-Novo. GAIN reageerde op de wereldwijde pandemie van COVID-19 door middelen te mobiliseren voor plattelandsgemeenschappen met behulp van medewerkers in het land om kritieke materialen en informatie over COVID-19-bewustzijn en -preventie te leveren.

Water staat vaak centraal in het leven in gemeenschappen in Benin, West-Afrika. De verbanden tussen water en "sociale, economische, spirituele en culturele systemen" zijn op ingewikkelde manieren verweven en laten zien hoe vrouwen en mannen met elkaar omgaan (Das, 2017). Daarom heeft duurzaam waterbeheer een brede en diepe impact op zowel de gezondheid van de gemeenschap als op de genderverhoudingen. Veranderingen in seizoensgebonden regenval zijn bijvoorbeeld in verband gebracht met huwelijken op jonge leeftijd en huiselijk geweld in Sub-Sahara Afrika, en slechte toegang tot hygiëne- en sanitaire voorzieningen heeft het voor meisjes en vrouwen belemmerd om deel te nemen aan onderwijs, beroep en vrijetijdsactiviteiten (Das, 2017). Werken aan genderdiversiteit, inclusie en empowerment om te voorzien in de behoeften van vrouwen in gemeenschappen is essentieel om duurzame ontwikkeling na te streven. Het verhogen van de rechten van vrouwen geeft hen keuzevrijheid en beslissingsbevoegdheid in hun families en gemeenschappen.

De samenwerking van de Contribute Foundation en GAIN in de dorpen van Kalale, Benin, heeft te maken met alle drie de bovengenoemde terreinen. Kalale is een zeer moeilijk bereikbare regio in het noorden van Benin. Mensen in Kalale zien zichzelf als afgezonderd van de rest van Benin. Ze zeggen zich in de steek gelaten te voelen omdat de overheid niets voor ze doet. Ze hebben dringend behoefte aan waterbronnen. Het gaat hier om een project van 15 diepwaterbronnen, gefinancierd door de Contribute Foundation met een focus op de gezondheid van de gemeenschap. Het heeft een holistische benadering, gericht op het snijvlak van WASH (verbeterde toegang tot schoon water en meer duurzame waterbeheerpraktijken), gezondheid van de gemeenschap (met name diarree en COVID-19-preventie en voedingspraktijken) en de relaties tussen vrouwen en mannen.

Strategie

De strategie van GAIN voor zo'n ontwikkeling van de gemeenschap vereist een aanpak die is gebaseerd op de combinatie van watervoorziening, gezondheid en de relaties tussen vrouwen en mannen.

De uitvoering van het project werd steeds gedaan met aanvullende speciale voorzorgsmaatregelen om de verspreiding van COVID-19 te voorkomen en tegelijkertijd de bewustwording ervan in gemeenschappen te bevorderen. Het project werd uitgevoerd in een soort groepsbenadering, waarbij clusters van dorpen in Benin werden geselecteerd.

In alle projectgemeenschappen zijn de volgende activiteiten uitgevoerd:

- Activiteit 1.1: Zorg voor schoon water
- Activiteit 1.2: Geven van genderevenwichtige training voor watercomités
- Activiteit 1.3: Faciliteren van sanitaire en hygiënetraining
- Activiteit 2.1: Zorg voor gemeenschapsgezondheidstraining
- Activiteit 2.2: Presentaties geven over bewustwording en preventie van Covid-19 en voorzien in essentiële benodigdheden zoals handen was-stations, maskers en zeep.
- Activiteit 3.1: Organiseer gemeenschapsforums over gendersensitiviteit die genderongelijkheid en gender gerelateerd geweld aanpakken.

De doelstellingen voor het project waren onder meer:

- verbeterde duurzame toegang tot schoon water;
- meer praktijken op het gebied van duurzaam waterbeheer;
- verminderde incidentie van diarree;
- verbeterde relaties tussen mannen en vrouwen;
- grotere acceptatie van gezonde voedingspraktijken;
- meer bewustzijn en preventie van COVID-19 in gemeenschappen.

De scope was 15 dorpen in Benin, West-Afrika. De werkelijke startdatum van het project was 1 december 2021. Op 21 januari 2022 was de eerste boring afgerond.

Alle voorbereidende beoordelingen werden afgerond op 3 februari, waarbij 15 dorpen en specifieke boorlocaties werden geselecteerd. Uit dit vooronderzoek bleek dat de gemiddelde bevolkingsomvang van de 15 dorpen 1098 mensen bedroeg en het gemiddelde aantal huishoudens 176. De gemiddelde afstand tot de plek waar ze op dat moment water haalden tot het dorp was 990 meter. 100% van de dorpen is moeilijk bereikbaar. Geen van de dorpen was gewend hun water te zuiveren voordat ze het consumeerden en ook werd er geen gezuiverd of betrouwbaar water in de gemeenschap verkocht.

Dorp	Aantal bewoners	Afstand tot vorige waterplaats (km)	Bron diepte in meters	Water stroomsnelheid in L/minuut	Community Health Training	Gender sensitivity
Ouenagourou Dunkassa (Kalalé)	1603	1	46	66	276	143
Goure Bogue - Gnel Boucatou (Kalalé)	631	2	39	75	297	207
Laawa Gnel Boucatou (Kalalé)	752	2,2	41	75	281	211
Bouca Gando Centre (Kalalé)	1971	0,5	40	70	228	133
Sompi 2 - Kourel (Kalalé)	329	1,1	42	65	136	117
Kopre 2 Gando - Bouca (Kalalé)	937	1	32	75	190	180
Diam Yerabe - Kourel (Kalalé)	328	0,5	33	75	105	100
Gnel Gouissa - Djilidjaré (Kalalé)	2204	4	40,5	66	445	230
Boa Gando - Peonga (Kalalé)	752	0,02	45	75	264	221
Goure Karea - Dadi (Kalalé)	1832	0,4	47	71	240	226
Gnel Gberda - Peonga (Kalalé)	1100	0,3	30	85	187	136
Gnel Djobo - Peonga (Kalalé)	1166	0,3	34	82	92	125
Loubou -Peonga (Kalalé)	1951	0,5	40	75	156	174
Yorona Yolla (Kalalé)	431	0,05	35	78	86	81
Gnel Sinaferi - Wonko (Kalalé)	486	0,5	34,5	78	347	216
Gemiddelden over dit project	1098,20	0,99	38,60	74,07		

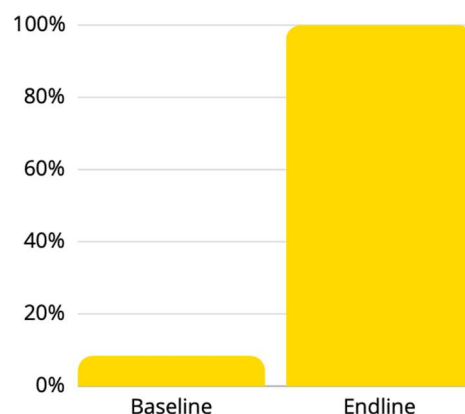
Met betrekking tot de aankoop van COVID-19-benodigdheden, werd na overleg met de gemeenschappen besloten dat maskers waarschijnlijk niet goed zouden worden gebruikt en dat centrale ‘handwashing-stations’ niet goed zouden worden onderhouden, tenzij ze deel waren van populaire instellingen zoals scholen en gezondheidscentra. Daarom werden 16.000 zeepjes en 79 ‘handwashing-stations’ aangeschaft voor 15 scholen (1 per 100 leerlingen) en vier klinieken in de omgeving. In juli 2022 heeft het team samen met het kantoor van de burgemeester twee lokale reparateurs aangetrokken die eerdere ervaring met bronnen hadden en hen in de praktijk opgeleid om reparaties uit te voeren aan GAIN-boorputten. Ook hebben ze daarvoor het gereedschap gekregen. 149 huishoudens werden geïnterviewd om de impact van het project te bestuderen.

Resultaten

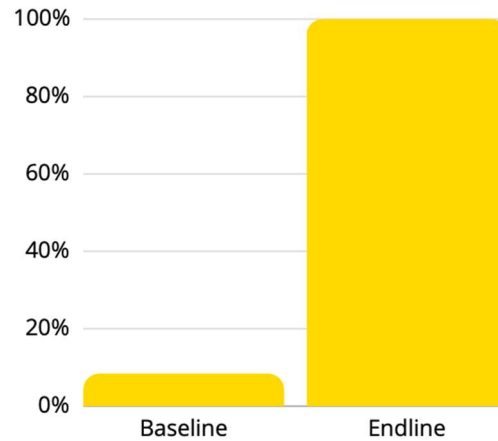
Doelstelling 1: Meer duurzame toegang tot water

17.744 mensen kregen duurzame toegang tot schoon drinkwater in 15 dorpen in Kalale, Noord-Benin. Vóór de uitvoering van het project had slechts 8,4% toegang tot veilig water, 78,5% gebruikte oppervlaktewater als primaire bron en 13,1% gebruikte een onbeschermd hand gegraven put. Nu gebruikt 100% van de huishoudens het de nieuwe pomp en daarom is er een toename van 91,6% van het aantal mensen dat veilig water als hun primaire bron gebruikt (Figuur 1).

Figuur 1. % huishoudens dat een veilige waterbron gebruikt

Bij de baseline (de status aan het begin van het project) kostte per huishouden gemiddeld 89,3 minuten per dag om water te halen en aan het einde (12 maanden) duurde het gemiddeld 4,7 minuten. Dit geeft aan dat er dagelijks 84,6 minuten wordt bespaard op het halen van water, tijd die nu kan worden besteed aan andere zaken zoals werk, landbouw of andere huishoudelijke taken. Bij de baseline verklaarde 6,6% van de huishoudens dat ze voldoende water hadden wanneer dat nodig was. Uiteindelijk heeft nu 92,9% van de huishoudens voldoende water. Dit is een stijging van 86,3% (Figuur 2).

Figuur 2. %/totaal huishoudens dat voldoende drinkwater heeft wanneer dat nodig is

Gevraagd naar de fysieke en mentale gevolgen van het ontvangen van de waterbron in hun gemeenschap, gaven een aantal dorpsleiders de volgende antwoorden:

Fysiek:

- Sinds de komst van de pomp gaat het goed met de mensen, is er geen onverwacht optredende ziekte meer en zijn we allemaal gelukkig.
- Sinds de komst van de pomp zijn er minder ziekten die verband houden met het gebruik van onhygiënisch water. Ziekten komen niet meer onverwacht en plotseling.
- Sinds de komst van de pomp zijn 'kleine ziektes' waar we last van hadden zoals diarree en braken bij kinderen afgenomen, ook luchtweginfecties zoals hoesten en verkoudheid zijn afgenomen.
- Sinds we de pomp gebruiken, wassen onze vrouwen zich goed en zijn de kinderen ook gezond.
- Water halen uit de rivier behoort niet meer tot ons dagelijks leven, kinderen, vrouwen en zelfs onze dieren hebben toegang tot drinkwater.

● Sinds de pomp er is zit iedereen lekkerder in zijn vel, kinderen en vrouwen hebben voldoende water om zich goed en minstens drie keer per dag te wassen, wat voorheen niet mogelijk was. Ook werd al ons spaargeld gebruikt voor het ziekenhuis vanwege de ziekte van de kinderen, maar momenteel is dat niet meer het geval.

Gnel Gberda Peonga Village

Boa Gando Peonga Village

Gnel Djobo Peonga Village

Loubou Peonga Village

Mentaal

- Vroeger waren we bang om onze vrouwen water te laten halen uit het moeras vanwege de onveiligheid. Het gevaar van slangenbeten of overvallen worden wat soms leidde tot verkrachting van onze vrouwen.
- Vandaag kunnen we slapen en wakker worden 'wanneer we maar willen'. We hoeven niet meer heel vroeg op te staan om naar het moeras te gaan en dan soms zelfs geen water te vinden, dus de stress die het gebrek aan water ons gaf, bestaat niet meer.
- Tegenwoordig kunnen we ervoor kiezen om zelfs onze kinderen water te laten halen terwijl we voorheen onze vrouwen niet eens alleen konden laten.
- De angst om een grote afstand af te leggen voordat je het water vindt of soms niet eens, bestaat niet meer. Vroeger waren we bang voor slangenbeten maar nu niet meer.
- Wij, mannen moesten water halen uit angst dat onze kinderen en vrouwen door slangen zouden worden gebeten. Dankzij de komst van de pomp zijn we daar niet meer bang voor en kunnen onze kinderen met onze echtgenotes in alle rust water halen.
- De angst die er was bestaat niet meer. Alles is nu rustig.
- Er is geen angst meer omdat we drinkwater binnen handbereik hebben.

Verhaal

Sinaferi Oumarou, de oprichter en dorpshef van Gnel Sinaferi Wonko, deelde zijn verhaal. Het dorp is een mengelmooie van christenen en moslims die in vrede met elkaar leven; het zijn vooral veehouders en boeren. Er is ook een basisschool in Wonko. Toen hem werd gevraagd naar het werk van GAIN in de gemeenschap, vertelde Sinaferi dat GAIN een diepwaterbron had geboord en training had gegeven. Volgens hem was de belangrijkste verandering in hun leven de toegang tot schoon water en de verbeterde

hygiënepraktijken die daarop volgden. Sinaferi legde uit dat ze sinds de oprichting van het dorp in 1981 moeraswater dronken. Sinds GAIN de bron heeft geboord, drinken ze echter geen vuil water meer en wast de hele gemeenschap goed en correct hun handen. Hij gelooft dat schoon water leven is, en toegang ertoe is voor hen een droom die uitkomt. Sinds de installatie van de handpompen zijn veelvoorkomende ziektes als buikpijn, diarree en braken uit het dorp verdwenen. Kinderen worden niet meer vaak ziek en vrouwen besparen tijd, energie en geld omdat ze niet meer zoals vroeger naar het ziekenhuis hoeven. Ze kregen les over hygiëne en sanitaire voorzieningen, inclusief wanneer en hoe ze hun handen moeten wassen, nadat ze naar het toilet zijn gegaan, van de boerderij komen en voor het eten. De impact van het werk van GAIN in Gnel Sinaferi Wonko is aanzienlijk geweest, en Sinaferi is dankbaar voor de positieve veranderingen die het in zijn gemeenschap heeft gebracht.

Doelstelling 2: Meer duurzaam waterbeheer

Het vormen van een watercomité in elk dorp vergroot duurzaam waterbeheer op de lange termijn. 75 vrouwen en 57 mannen (132 in totaal) werden getraind in duurzaam waterbeheer, zodat ze dit in hun dorp kunnen voorleven. Een opmerking van een trainer was: "De Peulh zijn goed georganiseerd, qua management zullen ze het wel redden". Een ander zei: "Als ik hun toewijding zie, denk ik dat ze het goed zullen redden." Na de training concludeerden de trainers dat 86% helemaal klaar was en 14% enigszins klaar was. Twee gebieden waarvan werd gezegd dat ze de meeste verbetering nodig hadden, waren onder meer het begrijpen van hun rollen en verantwoordelijkheden en het begrijpen van waterpompbeheer. Het inzicht van de commissie in financiële praktijken kreeg de beste beoordeling van de trainers.

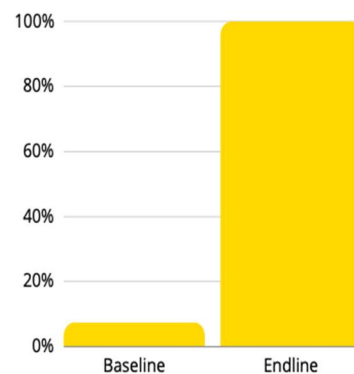
Water committee training in Bouca

Committee Training in Gnel Gouissa, president on the left.

Tijdens de enquêtes 12 maanden na de start van het project werd de dorpingen gevraagd wie volgens hen de waterput beheert, en 100% verklaarde het watercomité.

Bij de baseline betaalde 24,3% van de huishoudens voor (vies) water, terwijl nu 90,5% voor water betaalt (66,2% stijging). Uiteindelijk gaf 85,7% van de geïnterviewden aan dat de watercommissie de financiën goed regelt. 100% van de mensen slaat hun water nu op in een container met een goed afsluitend deksel (een andere belangrijke waterpraktijk), terwijl slechts 7,5% vóór het project een passend deksel gebruikte. Dit is een stijging van 95,5% (Figuur 3). 97,6% van de ondervraagden geeft aan regelmatig onderhoud te plegen.

Figuur 3. % van de huishoudens dat hun water bergt met een geplaatste afdekking

Doelstelling 3: Minder gevallen van diarree

Vóór het project verklaarde 4,5% van de deelnemers dat ze de afgelopen twee weken diarree hadden gehad. Na het project had 1,4% diarree in de voorgaande twee weken, een afname van 3,1% na het project.

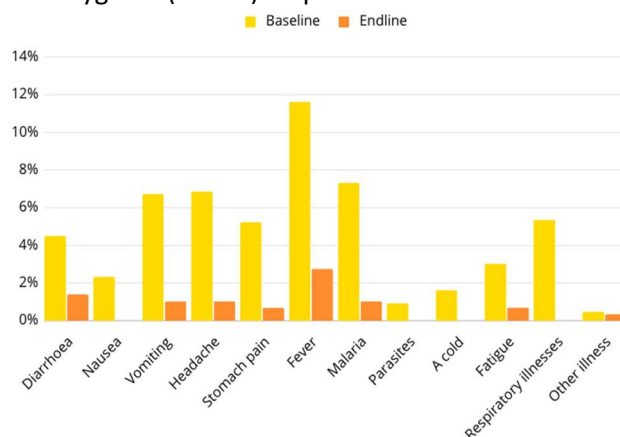
Er waren bij de baseline gemiddeld 2,3 sterfgevallen als gevolg van diarree per dorp in het jaar daarvoor. En aan het einde van het project, 1 sterfgeval per dorp in het afgelopen jaar. Dit geeft aan dat het project heeft geleid tot een afname van 1,3 doden per dorp per jaar, dus zijn er mogelijk al meer dan 19 levens gered.

Door middel van gezondheidstrainingen in de gemeenschap werden 3240 mensen getraind in de preventie en behandeling van diarree, waardoor hun kennis flink toenam. Dit bleek uit de vragenlijst na de training, waarbij 100% van de deelnemers de betreffende vragen correct beantwoordde.

Andere ziekten

Naast diarree daalde ook het optreden van vele andere ziekten in de 15 dorpen. Bij de baseline was het gemiddelde aantal ziektegevallen in de twee weken daarvoor 4,5 per huishouden en 12 maanden daarna daalde dit tot 0,6, wat aangeeft dat elk huishouden nu gemiddeld 3,9 minder ziektegevallen heeft. De grootste afname werd gezien bij mensen met koorts in de afgelopen twee weken, met een afname van 8,9%, gevolgd door malaria met een afname van 6,3%, hoofdpijn met een afname van 5,9%, braken met een afname van 5,7% en luchtwegaandoeningen met een afname van 5,4%. % daling (Figuur 4).

Veilige toegang tot water, sanitaire voorzieningen en hygiëne (WASH) helpt dus deze ziekten te verminderen, maar verder worden veel van deze ziekten ook besproken in de Community Health Training, zodat de kennis over preventie en behandeling wordt vergroot. Dit alles kan hebben bijgedragen aan de daling van deze aantallen. Veilige toegang tot WASH helpt ook de sterfte van kinderen onder de vijf jaar verminderen. Bij de baseline overleden in 36,4% van de huishoudens een of meer kinderen onder de vijf jaar. Dit werd teruggebracht tot 11,9% aan het eind, wat leidde tot een reductie van 24,5%.

Figuur 4. Incidentie van ziektes in de afgelopen 2 weken bij baseline en endline (% van de ondervraagden)

Doelstelling 4: Verbeterde relaties tussen mannen en vrouwen

2500 mensen (35% mannen en 65% vrouwen) werden getraind in gendergevoelige onderwerpen in de 15 dorpen. Dit gebeurde in de vorm van een 'Gender Forum' waar mannen en vrouwen open discussies voerden over werkverdeling en andere onderwerpen. Na de training beantwoorde 96,4% van de deelnemers de betreffende vragen goed in de vragenlijst, wat aantoont dat ze kennis hebben over het verbeteren van relaties.

De trainers merkten op dat ze allemaal blij waren met de training, vooral de vrouwen, en klaar om hun gedrag te veranderen. In de feedbackenquêtes waren alle respondenten het erover eens dat de training van hoge kwaliteit was, dat ze iets nieuws hadden geleerd en het vertrouwen hadden om in hun leven toe te passen wat ze hadden geleerd.

38% verklaarde dat leren over geweld thuis het beste deel van de training was. Eén persoon merkte op: "Het is een heel goede training. Als we dit in de praktijk brengen, zal er geen huiselijk geweld meer zijn in onze huishoudens."

24% zei dat het beste deel van de training was om te leren over hoe mannen en vrouwen kunnen samen werken en beslissingen nemen.

21% zei dat leren over mannen- en vrouwenrechten en gendergelijkheid het beste deel was.

Bijna niemand van de deelnemers gaf suggesties voor verbetering, behalve degenen die zeiden "om terug te komen om meer van deze training te geven, wat erg leerzaam is. Het is de beste manier van bewustzijn creëren, het moet regelmatig gebeuren." Een andere opmerking was: "Het is een zeer goede training die veel conflicten in onze huishoudens zal oplossen". Op de vraag welke rollen in het huishouden verdeeld moeten worden, antwoordden op één na alle personen correct, waarbij één antwoordde dat alleen gastouderopvang gedeeld zou moeten worden.

Gender training in Gnel Djobo

Gender training in Gnel Gberda

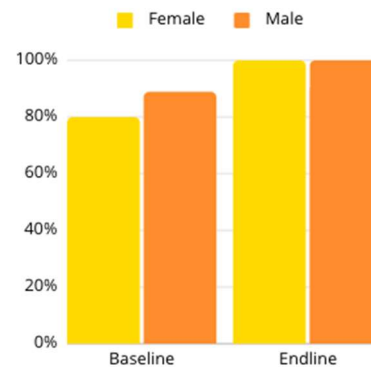
Gender training in Loubou Peonga

Gender training in Boa Gando Peonga

Voorafgaand aan het project verklaarde 30,2% van de geïnterviewden dat mannen en vrouwen gelijk zijn in de gemeenschap. Na 12 maanden verklaarde 61,9% dat mannen en vrouwen gelijk zijn. 14% van de huishoudens gaf toe dat huiselijk geweld zich voordeed in het huishouden van man tot vrouw. Aan het einde is dit teruggebracht tot 0%. Bij de baseline werden gemiddeld 2,8 rollen per huishouden verdeeld tussen mannen en vrouwen, zoals de zorg voor kinderen, het nemen van gezondheidsbeslissingen, veld-/landbouwwerk of het omgaan met geld.

Na 12 maanden waren er gemiddeld 4,9 rollen verdeeld, wat een stijging van 2,1 gemiddelde rollen per huishouden aantoont. In de loop van het jaar was er een toename van 16,2% (van 83,8% naar 100%) van het aantal mensen dat beweerde dat mannen en vrouwen gelijk moeten worden gerespecteerd (figuur 5). Dat 100% van de respondenten het met deze stelling eens is, is significant en toont een goede basis die kan leiden tot duurzame gedragsverandering dankzij 100% consensus.

Figuur 5. % van de gemeenschap dat stelt dat mannen en vrouwen gelijk moeten worden gerespecteerd, uitgesplitst naar geslacht

Om aan te tonen dat vrouwen gemeenschappen kunnen leiden en sleutelposities kunnen bekleden, bestaat 57% van de watercomités uit vrouwen en is 54,5% van de sleutelposities in het watercomité (voorzitter, penningmeester, enz.) vrouw.

Verhaal

Tijdens ons bezoek aan Kalale vertelde het Community Health team van GAiN ons dat zij geloven dat de 'Gender Sensitivity Training' tot nu toe de meeste impact heeft gehad. Ze hebben gemerkt dat deze training kennis brengt waar de lokale bevolking nog nooit van gehoord heeft. Die heeft eigenlijk nog nooit nagedacht over huiselijk geweld of over mannen die vrouwen helpen. Maar ook, ze hebben geen weerstand tegen deze onderwerpen gezien, ondanks de cultuur waar de Fulfulde-vrouwen niet mogen spreken in het bijzijn van hun echtgenoten. Ze waren verbaasd over de openheid en bereidheid om te delen wat er mis is in hun huishouden. Ze hebben het gevoel dat de vrouwen wachtten op een kans als deze om hun lijden te delen en die kans niet wilden missen. Een voorbeeld is dat veel kinderen in deze dorpen ondervoed zijn, maar de trainers weten dat training over voeding alleen niet voldoende is voor ouders om die voeding te verbeteren. Dus in de volgende training over gender gerelateerde zaken benadrukten ze dat mannen en vrouwen het geld in hun huishouden moeten delen. Vrouwen noemden dat hun man steeds nieuwe vrouwen krijgt, maar dan niet genoeg geld verdeelt voor voedsel. Door dit te bespreken werd het onderwerp voeding op een holistische manier behandeld.

Doelstelling 5: Grotere acceptatie van gezonde voedingspraktijken

3240 mensen werden getraind in gezonde voedingspraktijken en het hygiënisch omgaan met voedsel via de Community Health Training, waarbij 97,7% de vragen over voeding correct beantwoordde na de training. Er werden ook 15 teams van 6 personen opgericht om 'gezondheidskampioenen' te worden in hun dorp die de lessen verder doorgeven en anderen blijven stimuleren. In Loubou Peonga merkte de trainer op: "De bevolking reageerde op de bewustwordings campagne van vanochtend.

Velen hebben hun rol begrepen met betrekking tot de gezondheid van het gezin, vooral bij kinderen." Van de 37 mensen die feedback gaven na de training, was voeding het meest genoemde beste onderdeel van de training, gevolgd door diarree. Op de vraag naar verbeteringen aan de training gaven vier aan dat ze klamboes nodig zouden hebben om de malaria-aanbevelingen te kunnen uitvoeren.

CHT at Boa Gando Peonga

CHT at Gnel Gberda Peonga

Selected family health team at Boa Gando Peonga

CHT at Loubou Peonga

De Food Consumption Score (FCS) is een index die gegevens op huishouding niveau verzamelt over de diversiteit en frequentie van voedselgroepen die de afgelopen zeven dagen zijn geconsumeerd, welke dan vervolgens worden gewogen op basis van de relatieve voedingswaarde van de geconsumeerde voedselgroepen. Voorafgaand aan het project had 15,9% van de ondervraagden een onvoldoende FCS. 12 maanden later had 0% een minder dan adequate FCS, wat wijst op een verbetering in gezonde voedingspraktijken.

Doelstelling 6: Meer bewustzijn en preventie van COVID-19 in gemeenschappen

3719 mensen in de 15 dorpen werden getraind in hygiëne en COVID-19-bewustzijn en -preventie. De trainers verklaarden dat de training goed werd begrepen en goed werd gewaardeerd ook goed werd toegepast. Een ander citeerde: "De snelheid waarmee mensen de boodschap accepteerden en de snelle gedragsverandering getuigen van het feit dat de boodschap goed wordt begrepen." In het onderzoek na de training verklaarde 74% van de deelnemers dat het leren over handen wassen het beste deel van de training was. De overige 26% gaf aan dat de onderwerpen COVID-19 en sanitaire voorzieningen het beste waren. Toen hen werd gevraagd om suggesties voor verbetering, zeiden alle personen op één na "geen", waarbij de ene persoon voorstelde om "vaker terug te komen en meer van deze trainingen te geven".

Anderen zeiden: "Nee. Alleen dat ik het mijn vrienden ga vertellen die niet aanwezig waren tijdens deze training" en "Nee, maar ik ga de tippy tap maken bij mijn huis en wij gaan regelmatig onze handen wassen". 94,5% van de mensen scoorde 100% in de vragenlijst na de training over COVID-19, wat aantoont dat ze de onderwezen onderwerpen begrijpen.

De kennis over handen wassen nam toe met 50% van een gemiddelde score van 2,5 aan het begin tot een 5 aan het eind. Bij de baseline had 0% van de huishoudens een handen-was-gelegenheid (tippy tap) met water en zeep, terwijl nu 16,7% een handen-was-gelegenheid heeft.

Hygiene training with visual aids

Practicing proper handwashing techniques

Making 'Tippy Taps' with the community

Village receiving soaps

Verhalen

Awahou, een getrouwde vrouw die al 20 jaar in de Fulfulde-gemeenschap van Gnel Gberda Peonga woont, deelde haar verhaal. In dit dorp zijn de meeste mensen moslims die voornamelijk koeien fokken en handel drijven. Volgens Awahou is de belangrijkste verandering in hun leven de verbetering van het handen-was-gedrag van mensen. Vroeger wasten mensen hun handen niet, en zelfs als ze zouden willen, was er geen toegang tot schoon water. Door de training van GAiN werden ze bewust gemaakt van het belang van handen wassen en nu wassen zowel kinderen als

volwassenen regelmatig hun handen met schoon water. Als gevolg hiervan zijn veel ziekten zoals diarree en braken uit hun gemeenschap verdwenen. Deze verandering is belangrijk voor Awahou en haar gemeenschap omdat het hen heeft geholpen gezond te blijven en niet ziek te worden. Ze legt uit dat ze sinds ze toegang hebben tot schoon water uit de handpompen en training hebben gekregen over hygiëne en sanitaire voorzieningen, vrij zijn van veel ziektes. De impact van het werk in Gnel Gberda Peonga is aanzienlijk geweest en Awahou is dankbaar voor de positieve veranderingen die het in haar gemeenschap heeft gebracht.

Bio from Gnel Goissa

Handwashing stations being distributed at the local school

Mijn naam is Bio, uit het dorp Gnel Gouissa in de Kalale regio. Ik ben getrouwd en heb vier kinderen. Ik wil de donateurs bedanken dat ze ons niet alleen toegang hebben gegeven tot schoon water, maar dat we ook handen-was-stations hebben gekregen met veel zeep voor onze school. In het verleden wisten zelfs volwassenen hun handen niet voor het eten, maar dankzij uw gift en de lessen op onze school gaan onze kinderen (leerlingen) vandaag niet eten zonder eerst hun handen met zeep te wassen. We zijn nu vrij van veel voorkomende ziektes en hebben minder buikpijn. Bedankt voor wat u voor onze gemeenschap hebt gedaan.

Adoul, headmaster of Kourel Primary School, with the students queuing to wash their hands

Ik ben Adoul, directeur van de basisschool Kourel, in de regio Kalalé. Sinds ik hier ben, hebben we nog nooit van iemand hygiënematerialen ontvangen, zelfs niet tijdens de COVID-19-uitbraak. Het enige wat we konden doen, was leerlingen theoretisch leren hoe ze hun handen moesten wassen. Maar na het ontvangen van jullie handen-wasstations en zeep werden onze lessen rond COVID-19 en handen wassen een feit. Ook verminderde het regelmatig handen wassen met zeep sommige ziekten zoals diarree in het gebied. Ik wil je bedanken voor wat je voor onze school hebt gedaan!

Geleerde lessen

Gedurende het hele project waren er een paar uitdagingen.

De eerste uitdaging was de afgelegen ligging van de dorpen, dus onze eerste les was dat er meer tijd en geld nodig zou zijn om elk dorp meerdere keren te bereiken (voor de verschillende stadia in het project).

De enquêtes waren zeer nuttig om de impact van het project te bestuderen, maar het trainen van de gegevensverzamelaars was moeilijk vanwege de taalbarrière met de mensen in de dorpen. Er is wat werk nodig om deze training te verbeteren en de enquêtes in te korten, aangezien ze zeer tijdrovend waren. Deze enquêtes kunnen vanaf nu worden gebruikt voor alle projecten.

Het hebben van duidelijke doelstellingen was nuttig en die werden aan het begin duidelijk gemaakt aan iedereen die aan het project werkte.

De trainingen waren succesvol en de opkomst was boven verwachting. Mensen namen actief deel aan de discussie en het Gender Forum werd gezien als een bijzonder effectieve holistische manier. Tegen geen enkel onderwerp was weerstand. Vrouwen spraken openlijk over genderkwesties. Training over het delen van financiën was waardevol.

Soms waren de mensen niet zo geïnteresseerd in de WASH- en gezondheidstrainingen als in ander dorpen omdat andere ngo's al eens eerder over deze onderwerpen hadden gesproken.

Er werd ook opgemerkt dat mensen de voedingstraining niet goed in de praktijk konden brengen, omdat onderwijs niet voldoende was om aan hun complexe behoeften te voldoen.

De deelnemers voelden hetzelfde bij de malariatraining, aangezien ze geen klamboes hebben, maar wel geleerd hebben hoe belangrijk het is om deze te gebruiken.

Wat betreft de COVID-19-trainingen konden de trainers in sommige dorpen enkele misvattingen over het virus rechtzetten, waardoor de training de moeite waard was.

Al met al is het duidelijk dat deze holistische methode van het geven van drie trainingen in alle dorpen succesvol was in het aanpakken van problemen vanuit verschillende perspectieven. Niet alle onderwerpen zullen echter overal relevant zijn of beantwoorden aan de behoeften of gevoelde behoeften in elk dorp, daarom moet de training op een participatieve manier worden aangepast op basis van gegevens.

Conclusie

Het project dat in 15 dorpen in Kalale is geïmplementeerd met als doel de gezondheid van de gemeenschap te verbeteren door betere toegang tot schoon water, duurzame waterbeheerpraktijken en genderevenwichtige gezondheids- en voedingspraktijken in de gemeenschap, is voltooid.

Het project heeft zijn doelstellingen bereikt: het bieden van duurzame toegang tot schoon water, het vergroten van duurzame waterpraktijken, het verminderen van het voorkomen van diarree, het verbeteren van de relaties tussen mannen en vrouwen, het vergroten van de acceptatie van gezonde voedingspraktijken en het vergroten van het bewustzijn en de preventie van COVID-19 in gemeenschappen.

In totaal kregen 17.744 mensen duurzame toegang tot schoon drinkwater, werden 15 watercomités van totaal 132 mensen opgeleid om duurzaam waterbeheer voort te zetten, werden gevallen van diarree met 68,9% verminderd, geweld van mannen tegen vrouwen met 100% verminderd, voedselconsumptiescores verbeterd met 100%, en het bewustzijn en de preventie van COVID-19 werd naar 3.719 mensen gebracht.

De holistische benadering van het project en de op de gemeenschap gerichte methodologie bleken effectief te zijn bij het bereiken van de doelstellingen.

Referenties

Das, Maitreyi Bordia. 2017. "The Rising Tide: A New Look at Water and Gender." World Bank, Washington, DC.

Pilon, Marlies & Peters, Lisa. 2019. Ook Afrikaanse vrouwen zijn baas in eigen buik. Artikel in One world.

https://www.oneworld.nl/mensenrechten/ook-afrikaanse-vrouwen-zijn-baas-in-eigen-buik/?utm_content=bufferad79&utm_medium=social&utm_source=facebook&utm_campaign=buffer&fbclid=IwAR1LzxayYt5wJwFjVQCz2cpNNFevQnMQS7XCoYTY8qCew0bpK3O3noRnGE